

Full diocesà

5 de març del 2017

p4 — Jornada de Famílies Cristianes a la Sagrada Família

p8 — "La vocació de la família", glossa del bisbe

El desert de Judea

El desert, símbol quaresmal

Hem creuat el llindar del Dimecres de Cendra. El primer diumenge de Quaresma sempre ens remet al suggerent relat de les temptacions de Crist al desert, enguany segons l'evangeli de sant Mateu. La tradició situa en el desert de Judea, prop de Jericó, el lloc on Jesús va passar quaranta dies i va ser temptat pel diable. La muntanya on Jesús va ser temptat és desconeguda, però tradicionalment s'ha ubicat al mont Quarantania (366 metres d'alçada), on es troba un temple grec ortodox, el monestir de Sant Jordi, que desafia les lleis de la gravetat situat al llindar d'un precipici.

Jesús és portat per l'Esperit al desert per a un gran combat; assumirà la seva vocació de Messies amb tota la seva

plenitud humana. Jesús viu aquesta experiència religiosa en una forma d'espiritualitat extrema: molts homes religiosos s'han sentit cridats al silenci de manera que el seu esperit s'expandeixi en una relació amb Déu, sense que res distregui aquesta tensió. Molts han experimentat el dejuni com un mode de purificació perquè el cos extingeixi les seves pulsions i l'esperit emergeixi. La realitat física del desert és un símbol quaresmal: és el lloc del despreniment del superflu, una invitació a l'austeritat i al retorn a l'essencial. És allí on l'home experimenta la seva fragilitat i les seves pròpies limitacions, el lloc de la prova i de la purificació. Però també l'escenari més apropiat per a la recerca i la trobada personal amb Déu en l'oració, en el silenci de l'ànima i en la solitud de les criatures.

«L'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés»

Diümenge I de Quaresma / Cicle A

Lectura del llibre del Gènesi

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal. La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengeu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que si un dia en menjàveu se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars. (2,7-9.3,1-7a)

Salm responsorial

Compadiu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat. (Salm 50)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. [Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist. És veritat: el do de Déu no es pot ni comparar amb tot allò que va venir per haver pecat un

sol home: el judici d'un de sol tingué per desenllaç una condemna, mentre que el do de la gràcia fa justos els homes després de moltes caigudes.] Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres. (5,12-19)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".» Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contesta: «També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".» Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo. (4,1-11)

«Vés-te'n d'aquí,
Satanàs!»

La vida veritable, més enllà de les necessitats

Jean Hakolimana, prev.

Jesús va ser portat al desert, va tenir gana i va ser temptat pel diable. La fam és una metàfora de la fragilitat humana. Quan ens afecta, bloqueja tota perspectiva de futur i ens instal·la en una lògica de pura subsistència. Jesús no es va deixar portar per la immediatesa de la necessitat. La seva actitud eixampla l'horitzó de les necessitats humanes, obrint-les a Déu com a última font de vida. De fet, en aquesta escena de la temptació, descobrim com Jesús porta la seva lluita espiritual per romandre fidel la seva condició de fill de Déu. Assumint la nostra condició humana en la seva fragilitat, ens traça el camí que condueix a Déu.

En afirmar que «l'home no viu sols de pa», ens ensenya que, per a nodrir la vida i donar-li sentit, no n'hi ha prou amb les riqueses. Jesús no ens crida a abandonar les nostres responsabilitats en aquest món. Tenim el deure de construir-lo fins i tot materialment. Ell ens convida a assumir aquesta responsabilitat, deslliurant el món de tot allò que el té presoner. La Quaresma participa d'aquesta perspectiva. Amb l'abstinència i l'almoïna aprenem a posar ordre en la nostra vida, discernint entre allò prescindible i imprescindible. Per això, ajuda a enfortir la nostra llibertat enfront de la realitat que ens envolta. Quan Jesús suggereix que l'home «viu de tota paraula que surt de la boca de Déu», dirigeix la nostra mirada cap a l'essencial: Déu mateix. La Quaresma és una preparació per a rebre la nova vida que Déu ens dona. Ens toca posar-nos a la seva disposició, atents a la seva crida per deixar-nos transformar per ell.

La imatge

Jesús és atret a desviar-se de la seva missió, encaminar la humanitat a Déu amb la veritat i l'amor. És temptat a satisfer les necessitats materials, a buscar el poder i a proposar una religiositat màgica. Ell venç proclamant uns valors superiors i la primacia de Déu. Nosaltres, temptats pel consumisme, per l'afany de poder o per un cristianisme rebaixat, vencerem acostant-nos a Jesús.

La temptació de Crist (1481). Botticelli

Lit. hores: Setmana I

6 dilluns

—Sant Oleguer, bisbe (c.1060-1137)
Levític 19,1-2.11-18 / Salm 18 /
Mateu 25,31-46

7 dimarts

—Santa Perpètua i santa Felicitat,
màrtirs (†203)
Isaïes 55,10-11 / Salm 33 /
Mateu 6,7-15

8 dimecres

—Sant Joan de Déu, religiós
(1495-1550)
Jonàs 3,1-10 / Salm 50 /
Lluc 11,29-32

9 dijous

—Sant Pacià, bisbe (†390)
—Santa Francesca Romana,
religiosa (1384-1440)
—Sant Candi, màrtir
Ester 14,1.3-5.12-14 / Salm 137 /
Mateu 7,7-12

10 divendres

—Sant Simplicí, màrtir (†483)
Ezequiel 18,21-28 / Salm 129 /
Mateu 5,20-26

11 dissabte

—Santa Òria, verge (†1070)
—Sant Eutimi, bisbe (†840)
Deuteronomi 26,16-19 / Salm 118 /
Mateu 5,43-48

12 diumenge II de Quaresma / Cicle A

—Sant Teòfanès, monjo (†817)
Gènesi 12,1-4a / Salm 32 / 2 Timoteu 1,8b-10 / Mateu 17,1-9

Jornada de Famílies Cristianes a la Sagrada Família

Pastoral Familiar

Recordem la Jornada de Famílies Cristianes del dia 26 de març a la Sagrada Família de Barcelona amb el lema «L'alegria de l'amor es viu en família!». Aquesta jornada, que tindrà lloc a les cinc de la tarda, serà la cloenda de la Setmana de la Família i de la Vida.

La jornada vol expressar que l'amor viscut dins la família és el que ens fa experimentar més alegria i ens estimula a estimar-nos més i a compartir les nostres il·lusions i neguits.

En tractar-se d'un acte organitzat a la Sagrada Família i degut a la seva capacitat i seguretat, cal fer les inscripcions com a molt tard el dijous dia 9 de març. Cal fer la inscripció per a obtenir una entrada, ja que si no es té no es

podrà accedir al recinte; per això, és imprescindible que tothom s'apunti i les entrades que no estiguin reservades s'oferiran a altres bisbats.

Des de la Delegació de Pastoral Familiar del bisbat de Solsona es preveu disposar d'autocars segons el nombre d'interessats. El preu de l'autocar és de 10 euros per persona a partir de cinc anys; els més petits no paguen, tot i que s'han d'inscriure, ja que no tindrien dret a cadira ni podrien entrar a la Sagrada Família. En el cas d'infants amb cotxet, cal dir-ho també per a situar-los en un lateral.

Per a inscripcions: a cada parròquia, o bé a pastorfamiliar@bisbatsolsona.cat o telèfon 669 689 746 (Yolanda).

Necrològica

Mn. Ramon Roca i Pujol

Mn. Ramon Roca i Pujol va néixer al Talladell el dia 14 de maig de 1930. Va iniciar els seus estudis eclesíastics al Seminari de Solsona l'any 1942. El dia 18 de juliol de 1954 va ser ordenat prevere.

Durant els anys del seu ministeri va servir pastoralment les parròquies de Miralcamp, Besora, Montornès, Masdebonia, Balsareny i Verdú, on ha viscut i servit fins aquestes últimes setmanes.

Dins els seus càrrecs destaquem: arxiprest de Tàrrega, assessor religiós de Pastoral Familiar i rector consultor de la diòcesi.

Des del bisbat volem agrair a Mn. Ramon Roca tots aquests anys dedicats al ministeri presbiteral, bo i demanant al Pare del cel que el tingui a la seva glòria.

Un centenar de persones en el “Sopar Solidari” de Mans Unides de Tàrrrega

Josep Castellà

La Delegació del Grup de Missions i Mans Unides de Tàrrrega, celebrà el tradicional Sopar Solidari de cara a recaptar ajuts per sufragar els dos projectes d'enguany del Bisbat de Solsona a benefici del Tercer Món.

La sala de la Societat Ateneu aplegà un centenar de persones, les quals es reuniren al voltant de la taula amb el menú consistent en pa amb oli, una poma i aigua, com a símbol d'austeritat i tanmateix com a signe d'unió amb la gent que passen necessitat.

La jornada començà amb la presentació i pregària del rector, Mn. Josep Maria Vilaseca. Després Àngels Salgado donà el resultat de la Campanya 2016 explicant quins projectes del bisbat foren assolits totalment i detallà els dos projectes d'enguany.

Seguí, a la mateixa sala cedida per la Societat Ateneu, una interessant xerrada a càrrec dels testimonis de les voluntàries de Berga, Montserrat García i Maria Lluïsa Sellès, sobre “Vivències al Camerun”.

Visita episcopal a la llar Terres de Ponent

El dia 22 de febrer al matí el senyor bisbe va visitar la llar Terres de Ponent, en el marc de la visita pastoral al Pla d'Urgell i acompanyat del rector de Mollerussa, Mn. Jordi Orobitg.

Mons. Xavier Novell va saludar cada un dels residents mentre estaven duent a terme les seves tasques diàries. Va aprofitar l'ocasió, ja que quinzenalment es porta la comunió als qui ho desitgen, per a portar-los-la ell personalment. També va compartir amb la directora, Sra. Anna Peiró, i amb la treballadora social, Sra. Ester Llanes, alguns dels projectes i inquietuds que viuen en el dia a dia a la residència.

La visita es va cloure amb una fotografia de grup i el bisbe va escriure en el llibre d'honor de la residència unes paraules molt encoratjadores per a tots. Informa: Parròquia de Mollerussa.

L'home ric i el pobre Llätzer, de L. Bassano (Museo del Prado)

La idolatria tirànica del diner, arrel del pecat

Missatge quaresmal del sant pare Francesc (II)

La paràbola és despietada en mostrar les contradiccions en què es troba el ric (cf. v. 19). Aquest personatge, al contrari que el pobre Llätzer, no té un nom, és qualificat només com a ric. La seva opulència es manifesta en la roba que porta, d'un luxe exagerat. La porpra, efectivament, era molt valuosa, més que no pas la plata i l'or, i per això estava reservada a les divinitats (cf. Jr 10,9) i als reis (cf. Jt 8,26). La tela era d'un lli especial que contribuïa a donar a l'aspecte un caràcter gairebé sagrat. Per tant, la riquesa d'aquest home és excessiva, també perquè l'exhibia de manera habitual cada dia: «Celebrava cada dia festes esplèndides» (v. 19). En ell s'entreveu de manera patent la corrupció del pecat, que es realitza en tres moments successius: l'amor al diner, la vanitat i la supèrbia (cf. Homilia, 20 setembre 2013).

L'apòstol Pau diu que «l'amor al diner és l'arrel de tots els mals» (1Tm 6,10). Aquesta és la causa principal de la corrupció i font d'enveges, plets i recels. El diner pot arribar a dominar-nos fins a convertir-se en un ídol tirànic (cf. Exh. Ap. *Evangelii gaudium*, 55). En comptes de ser un instrument al nostre servei per a fer el bé i exercir la solidaritat amb els altres, el diner pot sotmetre'ns, a nosaltres i a tothom, a una

lògica egoista que no deixa lloc a l'amor i impedeix la pau.

La paràbola ens mostra com la cobdícia del ric el fa vanitós. La seva personalitat es desenvolupa en l'aparença, a fer veure als altres allò que ell es pot permetre. Però l'aparença amaga un buit interior. La seva vida està presonera de l'exterioritat, de la dimensió més superficial i efímera de l'existència (cf. *ibíd.*, 62).

L'esglaó més baix d'aquesta decadència moral és la supèrbia. L'home ric es vesteix com si fos un rei, simula les maneres d'un déu, oblidant que és simplement un mortal. Per a l'home corromput per l'amor a les riqueses no hi ha altra cosa que el propi jo, i per això les persones que estan al seu voltant no mereixen la seva atenció. El fruit de l'afecció al diner és una espècie de ceguesa: el ric no veu el pobre famolenc, ple de nafres i prostrat en la seva humiliació.

Quan mirem aquest personatge s'entén per què l'Evangeli condemna amb tanta claredat l'amor al diner: «Ningú no pot servir dos senyors, perquè si estima l'un, avorrirà l'altre, i si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner» (Mt 6,24).

Església convertida en hospital de campanya 24h

Redacció

La cèntrica església de Santa Anna de Barcelona és un continu anar i venir de gent. Hi ha molts homes que fins ara malvivien pels carrers i que hi troben un lloc de repòs i d'escalf. Alguns fins i tot hi entren acompanyats dels gos. També hi ha un nombrós equip de voluntaris que els acull, els escolta i els acompanya. I els diumenges a la tarda s'hi fan concerts solidaris. I tot plegat sense perdre de vista que l'església és el lloc de trobada amb Déu. Però, com sol dir Viqui Molins, religiosa teresiana, «no deixa de ser un signe que l'Església obri els temples als veritables "temples de Déu", que són les persones».

L'onada de fred de les darreres setmanes va precipitar els esdeveniments, però el projecte d'acolliment que somiaven els seus

tres promotors (la religiosa Viqui Molins i els capellans Peio Sánchez i Xavier Morlans) ara ja es troba en la seva fase més madura. El nom escollit és Hospital de Campanya i el propòsit és obrir el temple les vint-i-quatre hores del dia, seguint l'exemple del famós pare Àngel a la parròquia de Sant Anton de Madrid.

«Aquest projecte té la doble perspectiva, d'una banda, de l'acollença i l'acompanyament de les persones i, de l'altra, del servei pastoral com a centre de culte i d'anunci de la fe», explica el rector de Santa Anna, Peio Sánchez. El projecte Hospital de Campanya de la parròquia de Santa Anna de Barcelona compta per ara amb un equip de 250 voluntaris que han de garantir vint-i-quatre hores d'atenció. Més informació a www.parroquiasantaanna.org.

El llibre

Un cardenal es confessa

Editorial Proa. 267 pp.

Les «confessions» del cardenal Lluís Martínez Sistach arriben un any després de la seva renúncia a continuar al capdavant de l'arquebisbat de Barcelona i just a punt de complir vuitanta anys.

Els episodis que rememoren aquestes pàgines són fites de la seva trajectòria personal, però sovint, també, moments crucials de la diòcesi de Barcelona —que ell ha regit del 2004 al 2015— o fets vinculats a la transformació de la nostra societat i als reptes de l'Església.

El llibre s'inicia amb l'impacte de l'elecció del nou papa i tracta també del papa Benet XVI, que va visitar Barcelona en el 2010. Però sobretot el cardenal —interpel·lat pel periodista Jordi Piquer— aborda qüestions candents de l'Església i de la realitat nacional de Catalunya, sempre amb llibertat, rigor i claredat.

La vocació de la família

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El Papa, després de presentar el fonament bíblic de l'amor i de la família i els desafiaments que la família viu avui, proposa descobrir la vocació cristiana de la família (cap. III, núm. 58-88). Ho fa recollint "una síntesi de l'ensenyament de l'Església sobre el matrimoni i la família" (AL 60), emmarcant-la en el cor de la fe cristiana, en el primer anunci. El Sant Pare mostra que "el nostre ensenyament sobre el matrimoni i la família no pot deixar d'inspirar-se i de transfigurar-se a la llum d'aquest anunci d'amor i tendresa, per a no convertir-se en una mera defensa d'una doctrina freda i sense vida" (AL 59). És importantíssim, doncs, llegir aquest capítol i aprofundir en els documents que cita (el trobareu com sempre penjat a la web).

En el nostre cas, el perill no és la defensa del matrimoni i la família cristiana enfront d'una cultura hostil. Avui els catòlics correm el risc de sucumbir a la comprensió falsificada que els mitjans de comunicació fan de les propostes cristianes. Massa sovint la nostra societat presenta la família i el matrimoni negativament: la carcassa institucional que limita la llibertat de les persones, a causa de la insistència en la indissolubilitat del matrimoni; el mecanisme per a consagrar les diferències entre els homes i les dones, ja que càrrega a la dona la responsabilitat de la cura dels fills; la moral que valora negativament la sexualitat, ja que només la justifica per a tenir fills; les prohibicions que coarten els drets personals, ja que neguen la possibilitat de l'avortament. Vosaltres mateixos, bombardejats sovint per tot aquest conjunt de falsedats, teniu el perill d'acabar acceptant el prejudici que l'Església imposa el jou de la família i el matrimoni a les persones. Realment, allò que la doctrina de l'Església proposa i ofereix és el do extraordinari de l'evangeli de la família: la vocació matrimonial i familiar com el camí cap a una vida plena i feliç. La lectura d'aquest capítol pot ser una primera passa per

alliberar-nos de tots aquests prejudicis i per conèixer la veritat, bellesa i bondat de la família i el matrimoni.

A vegades, però, ens costa posar-nos a llegir i, a més, una imatge val més que mil paraules. Per això, us proposo que assistiu a la Jornada de Famílies Cristianes del dia 26 de març a la Sagrada Família de Barcelona. Us ho proposo avui, perquè aquesta setmana finalitza el termini d'inscripció.

L'assistència a aquesta jornada val més que totes les paraules i reflexions que puguem fer, ja que serà una ocasió per a veure en directe la bellesa de la família cristiana. Que bonic seria anar-hi amb els fills i els néts!

La Delegació de Pastoral Familiar organitza autocars i les inscripcions es poden fer: a la pròpia parròquia i a pastoralfamiliar@bisbatsolsona.cat / 669 689 746.

